

128850 GRM/CMB/mak
18. november 2025

ANKESTÆVNING

Dansk Musiker Forbund, Aalborg Afdeling
CVR-nr.: 14722912
Borgergade 29
9000 Aalborg

Og

Dansk Musiker Forbund Nordvestjylland
CVR-nr.: 35625399
Rosenhaven 35
7870 Roslev

Og

Dansk Musiker Forbund, Sydvest Afdelingen
CVR-nr.: 35178619
Gabelsparken 119
6740 Bramming

mod

Dansk Musiker Forbund
CVR-nr.: 60779910
Sankt Hans Torv 26
2200 København N

Herved påankes til Østre Landsret den dom, som Københavns Byret har afsagt den 4. november 2025 i sag BS-63689/2024-KBH på vegne af ovennævnte parter.

Ved dommen er således kendt for ret:

" Dansk Musiker Forbund frifindes.

Dansk Musiker Forbund, Aalborg Afdeling, DMF Djursland, DMF Fyns Stift, DMF Haderslev afdelingen, Dansk Musiker Forbund, Herning, Dansk Musiker Forbund Nordvestjylland, Dansk Musikerforbund, Odense Afd., Dansk Musiker Forbund, Svendborg, Dansk Musiker Forbund, Sydvest Afdeling, Dansk Musiker Forbund Trekanten, DMF Viborg og MusikerNet skal in solidum til Dansk Musiker Forbund betale sagsomkostninger med 1.000.000 kr.

Sagsomkostningerne skal betales inden 14 dage og bliver forrentet efter rentelovens § 8 a."

For appellanterne nedlægges følgende påstande:

1.1 PÅSTAND 1

1.1.1 Principalt

Indstævnte tilpligtes at anerkende, at forslag 10, 12a, 11, 13 og 16a vedtaget på Dansk Musiker Forbunds årsmøde den 29. og 30. september 2024 er ugyldige.

1.1.2 Subsidiært

Indstævnte tilpligtes at anerkende, at forslag 12a, 11 og 16a vedtaget på Dansk Musiker Forbunds årsmøde den 29. og 30. september 2024 er ugyldige.

1.1.3 Mere subsidiært

Indstævnte tilpligtes at anerkende, at forslag 12a og 16a vedtaget på Dansk Musiker Forbunds årsmøde den 29. og 30. september 2024 er ugyldige.

Påstand 1 indeholder den almindelige subsidiære modifikation.

1.2 PÅSTAND 2

1.2.1 Indstævnte tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarlig for det økonomiske tab, som de ugyldige beslutninger medfører for de berørte lokalforeninger.

1.2.2 Der nedlægges påstand om, at indstævnte skal betale sagsomkostninger for begge instanser.

2 PARTERNE

2.1 I nærværende ankesag ankes der alene på vegne af Dansk Musiker Forbund, Aalborg Afdeling, Dansk Musiker Forbund Nordvestjylland og Dansk Musiker Forbund, Sydvest Afdelingen. Under tegnede er herudover bekendt med, at Foreningen Musikernet selv vil anke nærværende dom. De resterende parter fra byretssagen har kæret sagsomkostningerne og støtter anken - dog uden at anke.

3 SAGSFREMSTILLING

- 3.1 Sagen angår, om indstævnte ved årsmødet den 29. og 30. september 2024 gyldigt kunne vedtage en række beslutninger om en gennemgribende ændring af Dansk Musiker Forbund, herunder navnlig forslag 12a og 16a om nedlæggelse af lokalforeningerne og etablering af regionsstrukturer med centralisering af midler og kompetence i forbundet.
- 3.2 Appellanterne er lokalforeninger under Dansk Musiker Forbund og har alle egne vedtægter, egen generalforsamling, egen økonomi, eget CVR-nummer og selvstændig hæftelse.
- 3.3 Af appellanternes vedtægter fremgår, at generalforsamlingen er øverste myndighed i alle afdelingens anliggender, og at afdelingen har egne regler om opløsning og om midlernes skæbne ved opløsning. Tilsvarende gælder for de øvrige lokalforeninger med mindre redaktionelle forskelle.
- 3.4 Af indstævnets love fremgår blandt andet, at forbundet er et landsdækkende forbund for professionelle musikere, at forbundet arbejder for oprettelse af lokalafdelinger og understøtter disses virke, og at standardlovene er gældende for afdelingerne, dog undtaget afdelinger med egne love, godkendt af hovedbestyrelsen (min understregning).
- 3.5 Forslagene 10, 12a, 11, 13 og 16a indebærer samlet, at lokalforeningernes økonomi og beslutningskompetence over egne anliggender afvikles, at kontingentstrukturen centraliseres, og at lokalforeningernes formuer flyttes til forbundet eller nye regionsenheder. Appellanterne har gjort gældende, at disse beslutninger materielt svarer til en opløsning af lokalforeningerne, og at kompetencen til at træffe sådanne beslutninger tilkommer de enkelte lokalforeningers generalforsamlinger og ikke indstævnets årsmøde.

4 ANBRINGENDER

Tidligere anbringender for byretten fastholdes. Uddybende gøres følgende gældende:

- 4.1 **Årsmødet havde ikke kompetence til at træffe beslutninger med det vedtagne materielle indhold**
- 4.1.1 Det gøres gældende, at de anfægtede beslutninger efter deres indhold ligger uden for indstævnte årsmødes beslutningskompetence.
- 4.1.2 Beslutningerne indebærer reelt, at de eksisterende lokalforeninger nedlægges som selvstændige enheder, at deres opsparede formuer centraliseres, og at deres suveræne beslutningskompetence i egne anliggender fratages og flyttes til nye regionale enheder under forbundet. Forslagene har således karakter af opløsning og tvangsmæssig formueoverførsel for de enkelte lokalforeninger.
- 4.1.3 Efter almindelige foreningsretlige grundsætninger gælder, at den øverste foreningsmyndigheds vide kompetence alene rækker inden for den pågældende forenings egne anliggender. Den kan derimod ikke træffe beslutninger, der efter deres art tilkommer andre selvstændige foreningers

øverste myndighed, herunder beslutning om opløsning, væsentlig formueafvikling og ændring af vedtægtsbestemte rettigheder i andre juridiske personers vedtægter.

- 4.1.4 Appellanterne har hver især vedtagne vedtægter, som fastlægger, at beslutning om opløsning og om anvendelsen af foreningens midler ved opløsning træffes af den respektive generalforsamling med kvalificeret flertal. Heraf følger, at en beslutning, som materielt svarer til opløsning eller tvangsmæssig overførsel af formuen til forbundet, kun kan træffes af den enkelte lokalforenings generalforsamling i overensstemmelse med dens egne vedtægtsregler.
- 4.1.5 Det gøres derfor gældende, at indstævntes årsmøde ikke ved en generel strukturændring, kan sætte disse vedtægtsbestemmelser ud af kraft eller træffe beslutning om lokalforeningernes opløsning og formue, uden de enkelte foreningers egen beslutning.
- 4.1.6 Byretten har lagt vægt på, at årsmødet efter indstævntes love er højeste myndighed i alle forbundets anliggender, og at kompetencen efter almindelig foreningsret er vid. Det gøres gældende, at denne kompetence ikke er udstrakt til forhold, der angår andre selvstændige juridiske personer.
- 4.1.7 De anfægtede beslutninger er derfor ugyldige som følge af kompetenceoverskridelse.

4.2 DMF er ikke en fagforening i klassisk forstand

- 4.2.1 Det gøres gældende, at indstævntes egen karakteristik som et enhedsforbund og en "klassisk" fagforening ikke er udtryk for den faktiske retlige struktur og derfor ikke kan tillægges betydning.
- 4.2.2 I en klassisk fagforening er de lokale enheder organisatoriske underafdelinger uden selvstændig juridisk identitet. Medlemmerne er alene medlemmer af den centrale forening, og de lokale enheder har ikke egne vedtægter, egen generalforsamling med øverste myndighed i alle lokale anliggender, eget CVR-nummer, selvstændig hæftelse og fuld dispositionsret over egne midler.
- 4.2.3 Indstævnte har derimod valgt en anden model. Lokalforeningerne er organiseret med egne vedtægter, godkendt af forbundet, egen generalforsamling som øverste myndighed, selvstændig økonomi og hæftelse samt selvstændige kundeforhold og aftaler med tredjemand. Alt dette er kendetegnende for selvstændige foreninger – ikke for interne afdelinger i en klassisk fagforening.
- 4.2.4 Indstævnte har i egne love udtrykkeligt forudsat, at lokalforeninger kan have egne love, som går forud for standardlovene. Forbundet omtaler endvidere lokalafdelinger som en del af opfyldelsen af sit formål ved at "oprette lokalafdelinger og understøtte deres virke", hvilket netop forudsætter, at der eksisterer separate foreninger, hvis virke skal understøttes.
- 4.2.5 Det bestrides derfor, at indstævnte kan behandles som et enhedsforbund, hvor lokalforeningerne kan sidestilles med interne afdelinger uden selvstændig beslutningskompetence og formue.

4.3 Lokalforeningernes status som selvstændige juridiske personer er ikke uden betydning

- 4.3.1 Det gøres gældende, at det er en juridisk fejlslutning ikke at tillægge det betydning, at lokalforeningerne er selvstændige juridiske personer. Spørgsmålet om selvstændig juridisk status er

tværtimod centralt for både kompetencefordelingen og vurderingen af, hvem der ejer og disponerer over de lokale formuer.

- 4.3.2 Som det blev gjort gældende for byretten, hviler lokalforeningernes selvstændighed på en række objektive kriterier: eget CVR-nummer, egen generalforsamling som øverste myndighed i alle afdelingens anliggender, egen økonomi og bogføring, selvstændig hæftelse og selvstændig tegningsret over for tredjemand.
- 4.3.3 Efter fast praksis og litteratur er det ikke betegnelsen "afdeling", "filial" eller lignende, der er afgørende, men den konkrete faktiske indretning. I U 1873.431 H tillagde Højesteret ikke filialbetegnelsen afgørende betydning men lagde i stedet vægt på, at den lokale enhed selv havde opbygget og forvaltet egne midler og havde handlet som en reelt uafhængig aktør. Enheden blev derfor anerkendt som en selvstændig enhed i forhold til centralorganisationen.
- 4.3.4 Når en enhed opfylder de kriterier, der i praksis og teori knytter sig til en selvstændig juridisk person, følger det heraf, at enhedens øverste myndighed for det første alene kan træffe beslutning om opløsning og væsentlige ændringer af formål og struktur. For det andet tilhører enhedens midler enheden selv og ikke den centrale forening, medmindre der foreligger klare og vedtagne vedtægtsbestemmelser herom, som er beslutningsmæssigt iagttaget. For det tredje kan centrale organer ikke ensidigt disponere over enhedens formue eller beslutte ophør af dens eksistens uden respekt for den enkelte forenings beslutningskompetence.
- 4.3.5 Ved at lægge til grund, at lokalforeningernes status som selvstændige juridiske personer er uden betydning, har byretten reelt ophævet sondringen mellem forbund og medlemsforeninger, og tillagt forbundet en kompetence, som efter foreningsrettens grundstruktur ikke tilkommer denne.
- 4.3.6 De anfægtede beslutninger er derfor ugyldige allerede af den grund, at de tilsidesætter de enkelte lokalforeningers selvstændige juridiske status og deres generalforsamlings eneret til at træffe beslutning om opløsning og formue.

4.4 Medlemmernes dobbelte medlemskab er uden betydning for kompetence

- 4.4.1 Det gøres gældende, at indstævntes synspunkt om, at personer melder sig ind i indstævnte og først herefter tilknyttes en lokalforening, ikke kan begrunde en tilsidesættelse af lokalforeningernes selvstændighed og formueadskillelse. Dette er endvidere entydigt behandlet i både litteratur og domspraksis.

5 BEVISFØRELSE

- 5.1 De i sagen fremlagte dokumenter og supplerende partsforklaringer. Der tages forbehold for at indkalde vidner. Herudover vil der ske kontraafhøring af modparten og dennes vidner.

6 MOMSREGISTRERING

- 6.1 Appellanterne er ikke momsregistreret.

Aalborg, den 18. november 2025

Hans Peter Storvang
Advokat (H)